

STALIN

10. prosince 1989 z 3. na 4. 9. 1989

- NABATVORUVAK... (handwritten)

... - ZK... (handwritten)

- OK... (handwritten)

... (handwritten)

Doufám, že neobtížuji příliš originálem záznamu události, kterou při své známé "příposranosti" se odvažují publikovat až nyní. Neznám sice jména toho či těch odvážlivců, kteří po způsobu olomouckého příkladu nabarvili Stalinovi ruce pěkně do ruda, ale i kdybych je znal, věru, že bych se je rozpekoval uvést plným jménem. Ale nejen já, ale i oni čtyři roky v t.zv. demokratické společnosti a právním státě ovládaném komunistickou justicí se doposud k tomuto svému jistěže hrdinskému činu nepřihlásili. A mají recht, není totiž ani zdaleka vyloučeno, že by se po nich svezly a s chutí bývalí komunističtí prokurátoři o soudních nemluvě..

Ti prováděpodobně již sedí či budou sedět na doživotí, potvrzené Novákovou občanskou legislativou na místech bohyně spravedlnosti. A pokud by s prominutím jim to přešlo v těchto vznešených prostorách, zajisté by jim současný zaměstnavatel - bolševik takový renec jen tak neprominul. A to se prosím může stát při vládě, které si říká provicová od níž prý napravo již nic nemůže existovat. Co potom, když dojde jak je v demokraciích běžné ke změně vlády ve vládu levicovou? Avšak se zakopanými bolševiky skoro na všech důležitých místech v justici. Ne, ne raději zůstat v anonymitě V.H.

U v n i t ě r ě í s í s í :

1. Václav Jiří V o s t ř e z: Spiknutí exilových socialistů s prokomunisty ze účelem nastolení titoismu v ČSR. Informační zprávy č. 3, z 28. listopadu 1956
2. Vladimír Hajný: Dopis Svazu protifašistických bojovníků z 9. srpna 1987 a odpověď.
3. Stanovy Hnutí za občanskou svobodu - HOS.
4. Václav J. Vestřez: Časová poznámka z 25. června 1993

Předpokl. cena: 1,- MČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1973 - 1975
o b n o v e n o 1987 ročník 10 č 49

Vydává: Vladimír Hajný Red.: Marta Zemanová
ČSA 34, 787 01 Šumperk red.: Julius A. Varga

Uzávěrka: 5.12.1993

STANOVY Hnutí za občanskou svobodu

Článek 1. Základní údaje a ustanovení:

- 1.1 Název: Hnutí za občanskou svobodu Zkratka: HOS
- 1.2 Působnost: území České republiky. Sidlo celostátního orgánu: Praha
- 1.3 Hnutí je otevřené spolupráci se všemi spřízněnými politickými subjekty posttotalitních společností a s krajanskými sdruženími v zahraničí
- 1.4 Charakter: politický subjekt, navazující na program CHARTY 77 - Přestáváme mlčet
- 1.5 HOS vzniklo v Praze, Bratislavě a Brně vydáním manifestu DEMOKRACIE PRO VŠECHNY 15.10. 1988, který zůstává základním odkazem
- 1.6 HOS působí politickými prostředky na veřejné občanské vědomí, uchází se o důvěru veřejnosti
- 1.7 Nejvyšším orgánem HOS je celostátní sněm konaný nejméně 1x do roka. Sněm je usnášeníschopný, byl-li řádně svolán. Rozhoduje pak většina přítomných. Svolává jej koordinační výbor. Výjimečně může být svolán i grémiem klubů, za účasti aspoň poloviny koordinačního výboru

Článek 2. Politický program:

- 2.1 Není ustnulý a jeho aktualizace podléhá projednání nejvyšším orgánem

Článek 3. Příslušnost k HOS

- 3.1 Příslušnost a vztah k hnutí jsou odstupňovány
- 3.2 Stoupenci HOS jsou všichni plnoletí a noprávní občané, kteří podporují ideály a politický program HOS
- 3.3 Příslušenství k HOS je čestné a řádné s odstupňovanými právy a povinnostmi
- 3.4 Čestnými členy HOS jsou předpřevratoví signatáři manifestu Demokracii pro všechny a dále signatáři (vyhovující 3.6), kteří odešli do jiných demokratických politických subjektů nebo jejichž státní či profesní postavení není vhodné pro členství v politických subjektech. Mají právo hlasování v orgánech s hlasem poradním. Sami v HOS nehlasují, členské příspěvky platí dobrovolně.
- 3.5 Řádnými členy jsou signatáři manifestu Demokracii pro všechny, řádně přihlášení. Jsou povinni zúčastňovat se svolaných shromáždění, platit členské příspěvky, vykonávat přijaté funkce. Mají právo hlasovací, volební, kandidátské a návrhové. Jsou vázáni dodržováním stanov a organizačního řádu na ochranu majetku HOS.
- 3.6 Řádnými členy nemohou být: bývalí příslušníci a vědomí spolupracovníci StB, VKR, KGB, minulé a současní členové komunistické strany a bývalí placení funkcionáři stran, organizací a orgánů Národní fronty
- 3.7 Změny a skončení příslušenství k HOS upravuje organizační řád

Článek 4. Právní a politická subjektivita

- 4.1 Právní a politická subjektivita HOS je nedělitelná
- 4.2 Mezi celostátními konferencemi je představitelem právní a politické subjektivity koordinační výbor, pokud se jej účastní aspoň polovina členů KV

Článek 5. Vnitřní organizace:

- 5.1 Celostátní sněm volí koordinační výbor a revizní komisi. Sekretářem se stává člen KV
- 5.2 Základními organizačními jednotkami jsou místní a zájmové kluby HOS se svými samosprávami

Článek 6. Hospodaření:

- 6.1 Hospodaření HOS je jednotné, podléhající kontrole revizní komise HOS; odpovědné celostátnímu sněmu

Článek 7. Skončení politické subjektivity:

- 7.1 Politické působení HOS může být ukončeno dobrovolným rozpuštěním, sloučením s jiným politickým subjektem, přeménou na nepolitickou organizaci a na základě rozhodnutí sněmu
- 7.2 V případě dobrovolného rozpuštění HOS by celostátní sněm zvolil likvidátora a majetkový přebytek by byl převeden některé humanitární nadaci

Článek 8. Závěrečné ustanovení:

- 8.1 Stanovy - stejně jako jejich změny - schvaluje celostátní sněm HOS
- 8.2 Stanovy nabývají účinnosti dnem schválení

Oblastní organizace Čs. Republikánské strany v exilu v K a n a d ě.

ZASLÁNO DŮVERNĚ!

Hamilton, 28. listopadu 1956.

I N F O R M A Č N Í Z P R Á V Y

pro členy Republikánské strany v provincii Ontario č.3.

S P I K N U T Í E X I L O V Ý C H S O C I A L I S T Ů S P R O -
K O M U N I S T Y Z A Ů Č E L E M N A S T O L E N Í T I T O -
I S M U V Č S R .

Rozvratná činnost socialistů a komunistických pomahačů vrcholí. Více než 8 roků exilu dědicové Národní fronty ničili každou opravdovou protikomunistickou práci. Nedemokraticky opanovali klíčové pozice exilové reprezentace, placená místa Radio Free Europe a mnohé krajské organizace. Soustavně útočili proti samozřejmě základně demokracie - proti politickým stranám a jejich reprezentantům. Ve své taktice používali jedinců prodejních, zrádcovských typů...

V minulých dnech vyšlo v New Yorku za redakce Pavla Tigrida a redakční rady první číslo "SVEDECTVI" (čtvrtletník pro politiku a kulturu - předplatné v Kčs 1 v \$), které je smutným svědectvím uvedeného vývoje v Čs. exilu. Pro informaci našich přátel citujeme z publikace několik vyňatků, k nimž zajisté nemusíme už podávat vysvětlení:

"VYZVA. (redakce - 28. říjen 1956).

Tento časopis vychází v době revoluce ve střední Evropě. Je to svým způsobem revoluce jedinečná: není namířena proti socialismu, ale proti zemi, jež skutečný socialismus zradila, Sovětskému Svazu. Je to revoluce nikoli za návrat kapitalismu, ale za návrat svobody, spravedlnosti a důstojného lidského života..."

"POZDRAV POLSKU A MAĀRSKU (redakce).

...A pravíme: je řada na československých komunistech, aby prokázali totožnost Ti komunisté a socialisté, kteří v Praze budou následovat své polské soudruhy, mohou počítat a podporou celého národa. Jen tak se uvolní síly k budování státu na podkladě zásad neodvislosti, svobody a spravedlivosti. Jen tak se může jít cestou k míru ve světě o smíru v národě..."

"VÝVOJ A VYHLIDKY (Pavel Tigrid).

...Poznání, že opravdu "trojská válka nebude" a že je třeba přijmout a s láskou rozvíjet život; jak jej nabízí nesnadný, spoutaný, ozbrojený a proměnlivými lidskými osudy poznamenaný mír, může být pramenem jedinečného úsilí, který jednou promění toto šedivé příměří nejen v trvalý klid zbraní, ale i lidských duší. Tímto směrem, jak se zdá, vede dnes jediná reálná cesta k obnově svobod a práv národů střední a jihovýchodní Evropy. Proto je také třeba podpořit všechny poctivé snahy o lepší dorozumění mezi Západem a Východem; na námitky, že tyto pokusy už zle zklamaly v minulosti, třeba odpovědět, že je nutno pokusit se znovu. Moskva si snad časem uvědomí, že musí překonat oprávněnou nedůvěru Západu, vyvolanou stalinovou politikou, a prokázat poctivost úmyslů, ať už jde o mír ve světě nebo jen o mezinárodní výměnu knih a filmů. Lze se domnívat, že tato tendence bude spíše posílena než oslabena, vzhledem ke struktuře sovětské "druhé revoluce", jejíž úspěch závisí na zachování míru a sblížení mezi národy..."

"RUSKO A MÝ (Hubert Ripka).

...Postupné modifikace režimu jeví se pravděpodobněji také proto, že Sovětský svaz není ohrožen vojenskou nebo mocensko politickou intervencí zvenčí, že Západu. Sovětské Rusko - nedojde-li k událostem dnes nepředvídatelným - zůstane silnou světovou velmocí, kterou jen Spojené státy předstihují svým mocenským potenciálem. Zdá se proto realistické usilovat o osvobození střední a východní Evropy ve smyslu nikoli nepřátelsky zahroceném proti Rusku. Ostatně, nepřátelsky protiruská politika není v zájmu malých národů této oblasti. Ale je v očividném zájmu Ruska, aby získalo přátelství těchto národů; pokud je udržuje v násilném poddanství, udržuje v nich jen nenávisť a ducha vzpoury proti sobě...

...Kdyby plán byl sledován systematicky - nikoli ovšem jen jako nástroj propagandy, nýbrž jako vážný politický cíl - vyvolal by časem silné hnutí v zemích střední a východní Evropy, které by strhlo do svého proudu i mnohé řadové příslušníky komunistických stran, neméně nespokojené se sovětskou nadvládou a jejími agenty, než nekomunisté. K rozvláknění lidového hnutí za železnou oponou bylo by ovšem zároveň třeba, aby také političtí exulanti hlásali konstruktivní demokratický program, z něhož by bylo patrné, že neusilují o obnovu starých režimů, nýbrž že si přejí a masarykem demokracie stále lepší a dokonalejší. Je ovšem třeba jednat rychle. Jinak hrozí nebezpečí, že Sověty dosáhnou "neutralisace" Německa a zároveň budou i nadále ovládat celou střední a východní Evropu."

"OD TITOISÍŤU K NEUTRALISMU (Josef Korbel).

...Je nesporné, že kdyby bylo možno v dohledné době nastolit nazévislost titovského ražení v Praze, ve Varšavě nebo v Budapešti, že by to znamenalo významné posílení věci demokracie a svobody; otázkou zůstává, zda "titoisace" je proveditelná vzhledem k nedostatku základních předpokladů k takové změně. Naopak se zdá, i když paradoxně, že cesta k liberálnějšímu vztahu mezi zeměmi střední a jihovýchodní Evropy a SSSR vede spíše přes Moskvu než přes Bělehrad...

...Neutralisace západního Německa samotného, jež by tento stát vydala na pospas sovětskému vlivu a tlaku, by byla ve svých důsledcích tragickou pro věc svobody a míru ve světě. Avšak neutralisace celé středoevropské a balkánské oblasti, spojená s vlastním obranným systémem těchto zemí a vzájemnými zárukami bezpečnosti, jakož i mezinárodně-politickou dohodou mezi oběma tábory, by mohla vytvořit rovnováhu sil, jež by byla přijatelná všem..."

"SOCIALISTÉ A SOVĚTSKÉ VÁBNÍČKY (Jiří Horák a Radomír Luža).

...Naproti tomu bude třeba, aby socialisté - a celý západní svět - využili křiklavých protikladů mezi komunistickou skutečností a komunistickou propagandou a stavěli komunisty před konkrétní požadavky, jež nebude možno přehlížet nebo umlčet. -PROGRAM "LIDOVÉ FRONTY": V tomto směru britská Labour Party se prokázala být nejpružnější: viz na příklad její nedávná energická intervence ve prospěch politických vězňů v zemích sovětského vlivu a na obranu dělníků, kteří v červnu demonstrovali v Poznani. Nebo myšlenka "lidové fronty" (uskutečněná v roce 1936 ve Francii), kterou komunisté dnes tak horlivě propagují: kdyby totiž opravdu došlo k vládě "lidové fronty" na př. v Československu, znamenalo by to především definitivní konec stalinismu. Francouzský vzor, ve svém politickém a mezinárodním programu, i dnes vyhovuje skutečným tužbám většiny československého lidu...

...Za těchto okolností je úkolem socialistů být zárukou pro nově se formující síly v sovětském bloku, že návrat ke kapitalismu je nemožný a že hospodářské změny za železnou oponou jsou z velké části trvalé; a současně příkladem, že žádný trvalý společenský řád nemůže vzniknout z otrockých duchů, poháněných násilím, strachem a terorem."

To jsou citace, vyjadřující názory a politickou praxi našich exilových socialistů. Proti tomu uvádíme jen krátký citát z posledního oběžníku Odbočky Československého národního sdružení v Hamiltoně, kterou vedou příslušníci demokratických, politických stran:

"Dále pokládáme za potřebné požádat naše krajanů o spolupráci při odkrývání praktik a cílů komunistických tou nejvhodnější formou... Pro tuto potřebu uvádíme dále výrok tajemníka výkonného výboru Kominterny D.2. Manuilskij-ho z roku 1930 v Moskvě a jeho anglický překlad: Tehdy D.2. Manuilskij prohlásil, že boj na život a na smrt mezi komunismem a kapitalismem je nevyhnutelný. Přiznal, že okamžitě komunismus k tomuto boji nemá sil, ale že k němu dojde za 20-30 roků. Dále řekl: "Potom začneme neuvěřitelnou mírovou kampaň, která uspí buržoazní západ a otevře cestu k překvapujícímu náporu. Náměly a neslýchané koncese přimějí hloupé a dekadentní kapitalistické státy k spolupráci na jejich vlastním zničení. Až se vzdají opatrnosti, sevřenou pěstí je rozdrtíme."

V Kanadě byl nástup programu titoistů prakticky vyjádřen již před měsícem na t. zv. kongresu Čs. národního sdružení v Kanadě v Montrealu. Revolučně a proti stanovám byl zvolen nový ústřední výbor v čele s p. Františkem Němcem. I když je celý akt zmatečný, tento nový "výbor" se neoprávněně vydává za mluvčího organizace i krajaňské veřejnosti. Celé levičácké tažení v Kanadě je řízeno z prostředí kolem Masaryk Memorial Hall, Inc. v Torontě. Je zde na místě, abychom konstatovali, že z našich přátel získali jen př. Dr. Jiřího Škora z Montrealu, který jim věrně slouží jako jednatel "výboru". (Členem širšího výboru "zvolili" ještě p. Ing. Huberta Obra z Hamiltonu, který ani není členem ČSNS a i když jsme dosud nečetli jeho prohlášení, že "volbu" nepřijímá, zděrujeme se zatím od stanovení závěru.)

Proti komunistům a jejich pomahačům se v Kanadě soustředil organizovaný odpor jedině v Hamiltoně. Bylo proto jen samozřejmé, že se v minulosti několikrát pokusili o místní rozvrat. Do Hamiltonu byli poslání komunističtí agenti Dr. Bruno Dostál a jiní a připravili velký nápor v roce 1952. Teprve když nepořídili a nezískali vedení krajaňských org. přestěhovali se do Toronta a do jiných měst, kde je jejich rozvratná činnost dostatečně známá. V Hamiltonu zanechali několik zneužitých krajanů, z nichž chytřejší již prohlédli. - Ve shodě s výše uvedeným programem titoistů se připravuje nový nápor směřující k odstranění naší demokratické bašty v Hamiltoně. Zatím jedině př. Bohumil Škora z Hamiltonu se prokazatelně propouje podléhající snaze.

VĚŘÍME VE VÍTEZSTVÍ SVOBODY, PRAVA A SPRÁVEDLNOSTI NAD DÁBELSKÝM KOMUNISMEM A ABY SE TAK STALO CO NEJDŘÍVE, O TO PROSÍME BOHA VSE-MOHOUČÍHO.

U M R T Í :

Stížení hlubokým zármutkem oznamujeme vzdálenějším členům, které jsme nemohli pozvat přímo na pohřeb, že nás navždy opustil po tragické železniční nehodě v Kervencii 1956 náš milý přítel a spolupracovník Jindřich KOCAR z West Lorne, Ont. (nar. 25. 3. 1923, Libořezy, o. Jindřichův Hradec). Př. Kocar byl v Německu místopř. RD a v Kanadě byl zeměděl. referentem R. dorostu. Na pohřeb mimo dalších známých přišla delegace 13 členů Republikánské strany a dorostu v exilu, za kterou se nad hrobem rozloučil předseda Vostřez. Zádusňní máš sv. sloužil a pohřební obřady v české řeči vykonal dp. F.A. Dostál, S.J. z Chatham, za což mu patří náš upřímný dík.

TRADIČNÍ PŘEDVANOČNÍ ČLENSKOU SCHŮZI STRANY A DOROSTU, SPOJENOU SE VZPO-MÍNKOU NA ANTONÍNA ŠVENLU, RUDOLFA BERANA, DR. MILANA HODZU A JEJICH DÍLO

bude pořádati Obvodní org. Republikánské strany pro všechny členy z provincie Ontario v reprezentativním hotelu v Hamiltoně v neděli odpoledne 9. prosince nebo 16. t.m. Pozvání budou také zástupci organizací správených občanských stran v Kanadě. Zvláštní pozvánky budou dodatečně rozeslány.

PŘEDNÍ PRACOVNÍK REPUBLIKÁNSKÉ STRANY V EXILU PR. MARTIN HRABEK z Clevelandu, Ohio, ztrávil s rodinou letošní dovolenou v Kanadě. Při té příležitosti ho navštívili II. oblastní jednatel Jiří Klain a obvodní jednatel př. Jaroslav Knap a jednali s ním o politické práci v exilu.

PŘEDSEDA ŽOS V EXILU P. EDUARD FUSEK Z WASHINGTONU, D.C. byl hlavním řečníkem na letošní slavnosti 28. října v Hamiltoně, pořádané Odbočkou ČSNS. JEHO PROJEV BYL VELMI OŠPESNÝ A STATEČNÝ.

PŘEDSEDA REPUBLIKÁNSKÉ STRANY V EXILU PR. DR. JOSEF ČERNÝ se v minulých dnech vrátil z Evropy, kde se zúčastnil kongresu Mezinárodní sešské unie

Vostřez

Václav Vostřez,
místopředseda.

Jiří Klain, M.S.A.,
II. jednatel.

ČASOVÁ POZNÁMKA: V J. VOSTŘEZ - v Hamilton, Ont. 25 čerence 1944
Tato fotokopie oběžníku z r. 1956 potvrzuje neustálý boj ve w exilu proti socialistickým rozvratkům (obnověná Národní fronta v exilu) a jejich komunistickým pomahačům. Bonessiv to rehu miené nistav (Dr. Hubert Ripha, Dr. Lev Sychravu a, opul.) byl n- poven mu abovněstivm S.E.B. (přes redaktorů "tribuny" Dr. Vlastislava Chalupou) Okružní spolupracovníkům kolom "Svědecká" (Chalupka a New Yorku, za redakce Pavla Tigráka) v tomto směru pokračoval František Němec z Montrealu, vyhledaný vnitřní přípravek titoistické "neutrální" Střední Evropy, zorganizoval a S.E. národní v- zemi v Kanadě a v U.S.A. tak dosud čini Dr. Chalupou v Čs. mírov- raitě americké. Ve výboru Rady svob. Československa však neustále větrm a jeho zastavitel činnost. Po letech již v Torontu nepro- nité obnovil po zpusobu Národní fronty (Dr. Mojmir Povolný, Radek, Bradáčský, Jaroslav Zich, Dr. Martin Kretke, Dr. Jiří Horák).
Po fotokopie 1989 ve vnitřní veřejné zprávě nechal ne- Pavel Tigrák, Dr. M. Povolný, Dr. M. Kretke, Dr. Jiří Kotva a Dr. Jiří Horák

Vážený

Svaz protifašistických bojovníků

v Š u m p e r k u

Motto: ... Mohou to být návrhy spjaté s urbanistikou, rozmisťováním průmyslových podniků a bytové výstavby, pojmenováním nebo přejmenováním měst a ulic... Rudé právo, úvodník 18.7.1987

Obracím se na Váš Okresní výbor Svazu protifašistických bojovníků v Šumperku s prosbou o vrácení vojenské knížky mého otce Václava Hajného nar. r.1910, kterou předal osobně panu Kovaříkovi již před více než rokem a doposud mu nebyla z neznámých důvodů vrácena. Srdečně děkuji!

Využívám příležitosti a podávám návrh u Vašeho Svazu na znovunavracení původního názvu bývalé ulici Jana Langra, dnes Lidových milicí, k jejímuž ostudnému přejmenování došlo na začátku 70-tých let. Několik desítek let jsem po ní chodil a přirostla mi k srdci, zvláště, když jsem se později dozvěděl, že je pojmenována po bojovníkovi proti fašismu a sokolovi Janu Langrovi.

Jak jste mohli dopustit Vy, hrdinní bojovníci proti fašismu, aby jedna z mála ulic v našem městě, pojmenovaná po Vašem soudruhovi v boji nejtěžším při němž položil svůj život, byla takovým způsobem přejmenována. Je přece dost ulic i v našem městě, které mohou nést název Lidových milicí.

Namítnete, proč svůj podnět neadresuji kulturnímu oddělení ONV, které má na starosti tyto záležitosti. Učinil jsem tak již před několika lety v souvislosti se žádostí o odstranění pomníku J.V.Stalina či alespoň o zrušení kladení věnců k nohám nenáviděného diktátora u příležitosti oslav 20. vítězství na tomto místě. Bylo mi ale řečeno, že při početnosti obyvatel města Šumperka v počtu několika desítek tisíc lidí, máj jediný hlas nic nezaváží.

Na adresu představitelů našeho města se však jménem milionů Stalinových obětí obrací i Fedor Fedorovič Rakolnikov /1892-1939/, se kterým se Lenin radil jak nejlépe ochránit Petrohrad před nastupujícími vojsky nepřátel za pomoci námořnictva.

V dopise ze 17.8.1939 Stalinovi v otevřeném dopise píše:

Vaše nerozumná bakchanálie se nemůže dlouho prodlužovat. Je nekonečný spis Vašich zločinů. Je nekonečný spis Vašich obětí, je nemožné je spočítat. Dříve či později Vás sovětský lid posadí na lavici obžalovaných jako zrádce socialismu a revoluce, hlavního škůdce, opravdového nepřítele národa, organizátora hladu i soudních procesů. Ogoňok 28/87.

S úctou

Vladimír H a j n ý
Čs. armády č. 34
787 01 Š u m p e r k

Myslím, že nebude na škodu, když se částečně zastavím u této pozvánky k jednání na OV Svazu protifašistických bojovníků v Šumperku, protože pochybuji, že by ještě někdo jiný z účastníků tohoto jednání chtěl tuto příležitost připomenout. Vedle níže podepsaných zástupců OV SPB tam byl bývalý "kulturní" vedoucí kulturního oddělení CNV v Šumperku /jméno jsem zapoměl, ovšem tuším že pochází z Bludova/, zastávající toto místo před panem Novíkem - samozřejmě nesměl chybět ani zástupce MV či OV KSČ. K jeho cti musím přiznat, že se choval ve všech záležitostech poměrně nejzdrženlivěji. Vedle v kanceláři při otevřených dveřích byla ještě jakási administrativní pracovnice. Celá záležitost se sarskla na mnohdy ostrou debatu o Stalinovi a jeho významu v dějinách zatímco ostudně přejmenovanou ulici umučeného Jana Langra se odbylo tím, že takto nevhodně přejmenovanou ulici lze v Šumperku nalézt ještě na jedním místě a že se toto napraví při příležitosti výstavby jiných ulic. Takže ulice Lidových miliců zůstane na místě ulice Jana Langra i nadále. Proti tomu jsem protestoval. Bylo mi však řečeno, že ulice Lidových miliců se přejmenovávat nebude, neboť by si to Lidové milice nezasloužily, nebo něco takového.

Dnes již podrobnosti debaty o Stalinovi nemohu ztěžší interpretovat, avšak pamatuji si přesně, že pan tajemník Bedřich Kolářek začal velmi vehementně obhajovat postavou Stalinovu sochu a i všechny další Stalinovy sochy po celém světě, kolik jich je. Zvláště útočného obhájece měl Stalin v pánovi z ONV, který na mou repliku, že nebude dlouho trvat a všichni zúčastnění na této debatě budeme brzo svědky jejího odstranění, začal vytrubovat cosi o tom, že nejen, že socha zůstane stát na svém místě, ale naopak bude v Šumperku vybudován nový pomník osvobození Rudou armádou a v ní bude znovu jako jedna z postav zakomponován Josif Vissarionovič Stalin, v mládí známý jako "skoba". Prohlásil jsem, že proti takovému úsilí budu i nadále vystupovat a tím jsme se rozešli. Hrozba soudruha z ONV se zanedlouho vyplnila, starý Stalin v nadřivotní velikosti byl přemístěn na Husovo náměstí a kolem střešního stanoviště začal vznikat veliký ochranný val k vybudování nového památníku Osvobození, kde skutečně Stalin figuroval i když jen jako jedna z dalších postav. To už jsem nevydržel a prasknul jsem okresní orgány KSČ se stížností na ÚV KSČ, ale nebýt toho slavného 17.11.89 nebylo by mi to nic platné. Nedostal jsem totiž ani zamítavou odpověď.

Jaké však bylo mé překvapení, když po té t.zv. sametové revoluci se v okresním tisku začaly objevovat články, které tohoto soudruha /který tak vehementně obhajoval Stalina/ glorifikovaly jako jednoho z odpůrců komunismu. Tehdy jsem tomu ještě nerozuměl a i v "Res publica" jsem tento případ rozmázl. Dnes, kdy vítězství komunistických úředníků a komunistické justice je dokonalé mi to už ale nepřipadá divné. Alespoň vám odpovím na otázku Petra Spáleného: Kam jsme došli? Kdo to ví? Kdopak nám to odpoví? Čili tam jak říká náš dědeček z Prostějova - Ale včílka do p.....!

ČESKÝ SVAZ PROTIFAŠISTICKÝCH BOJOVNÍKŮ

OKRESNÍ VÝBOR V ŠUMPERKU, Požárníků 4 - Telefon 2833

č.j. 853/87 BK

V Šumperku dne 25. srpna 1987

Vladimír H a j a ů
Čs. armády 34
767 01 Š u m p e r k

Vážený pane Hajný!

Projednali jsme Váš dopis ze dne 9. srpna 1987 a potřebovali bychom k tomu ještě bližší vysvětlení.

Žádáme proto, abyste se dostavil dne 3. září 1987 v 8.-hodin na Okresní výbor Č S P B Šumperk, ul. Požárníků č.4., přísně vpravo, abychom mohli s Vámi projednat ještě některé podrobnosti.

K o l á ř e k
Bedřich
tajemník OV ČSPB

Za OV ČSPB :
Český
svaz protifašistických bojovníků
okresní výbor ŠUMPERK
Šumperk č. 4

K o l á ř e k
Bedřich
tajemník OV ČSPB

NEZÁVISLÉ
INFORMAČNÍ A TISKOVÉ CENTRUM
demokratických iniciativ
se sídlem v Brně
602 00 BRNO, Slovákova 8

